

ber ikke må have kapitalandele i andre datterselskaber end fondsmæglerselskaber, jf. § 1, stk. 6.

De i stk. 3 omtalte immaterielle aktiver, således som begrebet defineres i årsregnskabsloven, indbefatter bl.a. tilslutningsafgifter til fondsbørsen og Garantifonden for Danske Optioner og Futures, samt andre clearingcentraler.

Til § 18

Bestemmelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 22 med de ændringer, der følger af forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser med tilføjelse af reglerne om kortfristet supplerende kapital i stk. 2. Dog er der forskelle som følge af, at fondsmæglerselskaber ikke modtager sikkerhed for lån og garantistillelse, hvorfor stk. 2, nr. 4, ikke omhandler beviser, der tjener som sikkerhed for lån eller garantier.

Forslaget adskiller sig fra forslag til lov om ændring af bank- og sparekasseloven, § 22, ved, at bestemmelserne i § 18, stk. 2, nr. 3, angiver, at den korte supplerende kapital højst kan medregnes med 5,3 pct. af de vægtede poster med markedsrisiko mod 5,7 pct. for pengeinstitutter.

Kapitalkravdirektivet giver mulighed for, at fondsmæglerselskaber ligesom pengeinstitutter kan medregne kortfristet supplerende kapital med 5,7 pct., hvis de fratrækker illikvide aktiver ved beregning af den ansvarlige kapital. Da det vurderes som uhensigtsmæssigt at anvende en metode baseret på fradrag af illikvide aktiver for fondsmæglerselskaber, giver forslaget ikke mulighed herfor.

Den nye kapitalform – kortfristet supplerende kapital – kan ifølge kapitalkravdirektivets bilag V højst udgøre 200 pct. for fondsmæglerselskaber og 250 pct. for pengeinstitutter af den kernekapital, der er afsat til at dække risikoen på de vægtede poster med markedsrisiko. Beregnet efter de samme principper, der gælder for pengeinstitutter, betyder det, at kortfristet supplerende kapital højst kan udgøre $200/300 \times 8$ pct. = 5,3 pct. af de vægtede poster med markedsrisiko. For pengeinstitutter vil en lignende beregning se således ud: $250/350 \times 8$ pct. = 5,7 pct. Nævneren henholdsvis 300 og 350 er kernekapitalen med tillæg af den kortfristede supplerende kapital.

Til kapitel 7

Midlernes anbringelse og likviditet

Til § 19

Bestemmelserne svarer til § 23 i bank- og sparekasseloven med de ændringer, der følger af forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.

Bestemmelsen vedrører fondsmæglerselskabernes engagementsgrænser og adskiller sig kun fra reglerne for pengeinstitutter ved undladelse af bestemmelsen om uudnyttede trækningsrettigheder i stk. 5, pkt. 1, og undladelse af bestemmelsen i stk. 6 om, at datterselskaber, der driver forsikringsvirksomhed, skal undtages fra engagementsgrænserne. Baggrunden herfor er, at fondsmæglerselskaber ikke må yde lån eller drive forsikringsvirksomhed.

Selv om stk. 5, pkt. 1, omtaler fondsmæglerselskabers tilgodehavender, må fondsmæglerselskaber ikke i almindelig forstand yde udlån. Det fremgår af bilag 1, afsnit C, at den kredit- og långivningsvirksomhed, der er tale om, er den, hvor et fondsmæglerselskab køber værdipapirer til en kunde, der derved opnår en kredit, når kunden ikke har forudbetalt.

Engagementer i et fondsmæglerselskab er af en anden karakter end engagementer i pengeinstitutter. Imidlertid indebærer kapitalkravdirektivets regler, at der også for fondsmæglerselskaber skal fastsættes regler om store engagementer. Forslaget tager udgangspunkt i pengeinstitutreglerne.

I bestemmelsens stk. 5, nr. 2, er der tale om afsætningsgaranti ved emissioner, som fremgår af bilag 1, afsnit A, nr. 4, samt garantier over for Værdipapircentralen og Garantifonden for Danske Optioner og Futures. Der er således ikke tale om almindelige garantiforpligtelser i form af indeståelse over for f.eks. investorer.

Henvisningen i stk. 6 til § 23, stk. 1, medfører, at bank- og sparekasselovens § 37 a, stk. 9, stk. 11, 2. pkt., eller stk. 12, finder anvendelse.

Til § 20

Bestemmelsen svarer til § 23 a i bank- og sparekasseloven, der fremgår af forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.

Bestemmelsen sætter grænser for et fondsmæglerselskabs samlede engagement med en kunde eller gruppe af kunder, det vil sige både engagementet i og uden for handelsbeholdningen.

Henvisningen i stk. 6 til § 23, stk. 1, medfører, at bank- og sparekasselovens § 37 a, stk. 9, stk. 11, 2. pkt., eller stk. 12, finder anvendelse.

Til § 21

Bestemmelsen, der sætter grænser for fondsmæglerselskabers besiddelse af kapitalandele, svarer til § 24 i bank- og sparekasseloven.

Forslaget adskiller sig fra bank- og sparekasseloven på en række områder:

I stk. 1 og 4 er bestemmelserne om belånte kapital-